

Vad är innebörden av tawhid? Och vilka är dess indelningar?

Vad är innebörden av tawhid? Och vilka är dess indelningar?

Sammanfattning av svaret: Tawhid innebär att Gud den Upphöjde singliseras med det som är unikt för Honom av gudighet, herravälde samt namn och egenskaper. Lärda har delat in tawhid i tre kategorier: tawhid al-rububiyya, tawhid al-uluhiyya och tawhid al-asma' wa al-sifat.

Innehållsförteckning

- Definition av tawhid
- Tawhid i Koranen och sunna
- Indelningar av tawhid
 - Tawhid al-rububiyya
 - Tawhid al-uluhiyya
 - Tawhid al-asma' wa al-sifat

Svaret

Definition av tawhid

Tawhid i språket: Det är ett verbalnomen av verbet *wahhada*, *yuwahhidu* – tawhidan – vilket betyder att tillskriva Gud enhet och beskriva Honom som ensam om det som delar eller liknar Honom i Hans essens eller egenskaper. Förstärkningen i verbet anger överdrift, det vill säga att man

Vad är innebörden av tawhid? Och vilka är dess indelningar?

är fullständig i denna beskrivning av Honom.

Araberna säger: *wahid*, *ahad* och *wahid* – det vill säga ensam. Gud den Upphöjde är *wahid*, det vill säga ensam utan likar och liknande i alla tillstånd. Tawhid är alltså kunskapen om Gud som En utan like – den som inte känner Gud på detta sätt, eller inte beskriver Honom som En utan partner, är inte en som upprätthåller tawhid gentemot Honom.

Vad gäller dess terminologiska definition, är den: att singlisera Gud den Upphöjde med det som är unikt för Honom av gudighet, herravälde samt namn och egenskaper.

Det kan också definieras som: övertygelsen att Gud är En utan partner i Hans herravälde, gudighet samt namn och egenskaper.

Tawhid i Koranen och sunna

Användningen av denna term (*tawhid*) eller någon av dess avledningar för att beteckna denna innebörd är etablerad och använd i Koranen och sunna. Bland det som bekräftar detta:

Guds den Upphöjdes ord: *"Säg: Han är Gud, Den Ende..."* (hela surat Al-Ikhlās).

Och Hans ord: *"Er gud är en enda Gud, det finns ingen gud utom Han, den Nåderike, den Barmhärtige"* (Al-Baqara: 163).

Och Hans ord: *"De har sannerligen förnekat Gud, de som säger att Gud är den tredje av tre – men det finns ingen gud utom en enda Gud. Och om de inte upphör med vad de säger, ska ett smärtsamt straff drabba dem som bland dem som förnekar"* (Al-Ma'ida: 73). Verserna med denna innebörd är mycket många.

I Saheeh Al-Bukhari (7372) och Saheeh Muslim (19) återberättar Ibn Abbas, må Gud vara nöjd med dem båda, att Profeten ﷺ när han sände Mu'adh ibn Jabal till Jemens folk sade till honom: *"Du kommer att möta ett folk från bokens folk, och det första du kallar dem till ska vara att de ska upprätthålla tawhid gentemot Gud den Upphöjde. När de känner till det, berätta då för dem att Gud har föreskrivit för dem fem böner under deras dag och natt. När de ber, berätta då för dem att Gud har föreskrivit för dem zakat av deras egendom, som tas från deras rika och ges till deras fattiga. När de erkänner det, ta då av dem och var aktsam på att ta det bästa av folks egendom."*

Vad är innebörden av tawhid? Och vilka är dess indelningar?

I Saheeh Muslim (16) återberättar Ibn Omar, må Gud vara nöjd med honom, från Profeten ﷺ att han sade: *"Islam är byggt på fem: att Gud singliseras med tawhid, att förrätta bönen, att betala zakat, att fasta under Ramadan och hajj."*

Det som avses med tawhid i alla dessa texter är att förverkliga innebörden av vittnesbördet (*shahada*) – att det inte finns någon gud utom Gud och att Muhammed är Guds sändebud – vilket är den verkliga innebörden av islams religion som Gud sände Sin profet Muhammed ﷺ med.

Gud den Upphöjde sade: *"Sannerligen är religionen hos Gud islam"* (Al Imran: 19).

Och Han sade: *"Den som söker en annan religion än islam, den accepteras aldrig av honom, och han kommer i det kommande livet att vara bland förlorarna"* (Al Imran: 85).

Indelningar av tawhid

När detta är känt ska det vara känt att lärda har delat in tawhid i tre kategorier:

Tawhid al-rububiyya, tawhid al-uluhiyya och tawhid al-asma' wa al-sifat.

Tawhid al-rububiyya

Tawhid al-rububiyya är: att singlisera Gud den Upphöjde med Hans handlingar, såsom skapandet, ägandet, styrandet, att ge liv och döda, och liknande.

Bevisen för detta tawhid är mycket många i Koranen och sunna.

Den som tror att det finns en annan skapare än Gud, eller en ägare av detta universum som förfogar över det utöver Gud, har brutit mot denna typ av tawhid och förnekat Gud.

De tidiga förnekarna erkände detta tawhid generellt, även om de motsatte sig vissa av dess detaljer. Beviset på att de erkände det finns i många verser i Koranen, bland dem:

Guds den Upphöjdes ord: *"Och om du frågar dem vem som skapade himlarna och jorden och underkuvade solen och månen, ska de säkert säga: 'Gud' – hur kan de då avledas?"* (Al-Ankabut: 61).

Vad är innebörden av tawhid? Och vilka är dess indelningar?

Och Hans ord: *"Och om du frågar dem vem som sände ned vatten från himlen och gav liv åt jorden efter dess död, ska de säkert säga: 'Gud'. Säg: 'Lov och pris tillkommer Gud' - men de flesta av dem förstår inte"* (Al-Ankabut: 63).

Och Hans ord: *"Och om du frågar dem vem som skapade dem, ska de säkert säga: 'Gud' - hur kan de då avledas?"* (Al-Zukhruf: 87).

I dessa verser klargör Gud att förnekarna erkände att Han - upphöjd vare Han - är Skaparen, Ägaren, den som styr, men ändå singliserade de inte Honom i dyrkan - vilket vittnar om storheten i deras orättvisa, styrkan i deras lögn och svagheten i deras förnuft. Ty Den som beskrivs med dessa egenskaper och är ensam om dessa handlingar bör ingen annan dyrkas än Honom, och ingen singliseras i tawhid utom Han - upphöjd vare Han och lovad, högt upphöjd över vad de associerar med Honom.

Därför är det nödvändigt för den som erkänner detta tawhid korrekt att han också erkänner tawhid al-uluhiyya.

Tawhid al-uluhiyya

Tawhid al-uluhiyya är: att singlisera Gud den Upphöjde med alla typer av dyrkan, yttre och inre, i ord och handling, och att neka dyrkan till allt annat än Gud, vem det än må vara, som Gud den Upphöjde sade: *"Och din Herre har förordnat att ni inte ska dyrka någon annan än Honom"* (Al-Isra: 23), och Han sade: *"Och dyrka Gud och associera ingenting med Honom"* (Al-Nisa: 36). Det kan definieras som: att singlisera Gud med tjänarnas handlingar.

Det kallas tawhid al-uluhiyya för att det är byggt på al-ta'alluh - dyrkan som åtföljs av kärlek och vördnad.

Det kallas tawhid al-ibada för att tjänaren dyrkar Gud genom att utföra det Han har befallt och avhålla sig från det Han har förbjudit.

Det kallas tawhid al-talab wa al-qasd wa al-irada för att tjänaren inte söker, strävar mot eller vill annat än Guds ansikte - upphöjd vare Han - och dyrkar därmed Gud med uppriktig religion för Honom.

Denna typ är den där bristen uppstod, och för dess skull sändes sändebuden, och skrifterna uppenbarades, och för dess skull skapades skapelsen, och lagarna stiftades, och i den uppstod konflikten mellan profeterna och deras folk - de motsträviga förintades och de troende räddades.

Vad är innebörden av tawhid? Och vilka är dess indelningar?

Den som brister i den genom att rikta något av dyrkan till andra än Gud har lämnat gemenskapen, fallit i frestelse och gått vilse från den raka vägen. Vi ber Gud om säkerhet.

Tawhid al-asma' wa al-sifat

Vad gäller tawhid al-asma' wa al-sifat är det: att singlisera Gud den Mäktige och Majestätiske med de namn och egenskaper Han har, så att tjänaren tror att Gud inte har någon like i Sina namn och egenskaper. Detta tawhid vilar på två grunder:

Den första: Bekräftelse – det vill säga att bekräfta vad Gud har bekräftat för Sig Själv i Sin bok eller vad Hans profet ﷺ har bekräftat för Honom av de skönaste namnen och de ädlaste egenskaperna, på ett sätt som är värdigt Guds majestät och storhet, utan att förvränga dem, tolka om deras innebörd, förneka deras verkligheter eller ge dem en form.

Den andra: Upphöjande – det vill säga att upphöja Gud över allt fel och neka Honom de egenskaper av ofullkomlighet som Han har nekat Sig Själv. Beviset för detta är Hans ord den Upphöjde: *"Det finns inget som liknar Honom, och Han är den Allhörande, den Allseende"* – Han upphöjde Sig Själv över att likna Sin skapelse och bekräftade för Sig Själv fullkomlighetens egenskaper på det sätt som är värdigt Honom – upphöjd vare Han.

Källor:

- *Al-Hujja fi Bayan al-Mahajja* (1/305)
- *Lawa'ih al-Anwar al-Bahiyya* (1/57)

Och Gud vet bäst.